

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	15 K
3/4	10
1/2	5

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiščanskem“, in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne sive“, ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Narodno sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.

Na naročila brez dopolnjenih naročilne se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje delo po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Narodnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le urednistvu.

Narodnina, reklamacije in druge reči, katero ne spadajo v določen uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovafski v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. — Telefon št. 83. — »Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabbič) tiska in zal.

Odprto pismo vsem, katerim tiče.

V Gorici, o Veliki noči 1907.

Gospod urednik! Dovolite mi nekoliko prostora. Imam Vam marsikaj javno povedati, da mi ne bodo nasprotniki očitali molčanja in s tem priznanja. Sicer je križ s temi nasprotniki; ako se kaj govori, takoj dajo vsaki besedi tisto lice, ki njim prav pride; upam pa, da bode tiskana beseda vendar držala.

Pred vsem Vaš list! Vem sicer, da Vas ni strah zanj, saj ste mi še zadnjič zapali, da število naročnikov stalno napreduje, ali vendar je treba nekoliko jasnosti. Ne hotel bi biti v Vaših očeh kot enkrat v slabi uri apostol Peter, ki je Gospoda dvakrat zatajil, predno je petelin trikrat zapel!

Stvar je ta: Župnik Kosec je očital pri „Rebku“ kandidatu Štreklju in stranki Vaš list, češ, da on ne bi imel ničesar proti Štrekljevi osebi, mora pa biti proti njemu, ker je kandidat stranke, ki ima tak list kakor je brezverska „Soča“. (Saj to menda veste, da ste na indeksu!) Radi teh in enakih napadov, ki so provzročili proti župniku splošno ogorčenje, sem odgovarjal na kratko, rekoč gledé lista, „da list ni naš, temveč last Andreja Gabrščka, ki je gospodar lista in piše, kakor njemu drago brez odgovornosti stranke za pisavo“.

To hočem pibiti, ker se ujema z dogovori in sklepi, katere poznate. — O zatajenem glasilu, kakor bi moje besede sedaj „Gorica“ rada zavijala in izkoriščala, ni bilo govora! Bi bilo tudi smešno! Kam pa naj piše kdo naših ljudi, ako ne v „Sočo“ ali „Primorca“? Kdo naj zastopa naše želje in težnje? Vendar ne „Gorica“, ali „Primorski list“! Tega bi celó častivredni župnik Kosec ne zahteval!

Ostanimo torej pri tem razmerju, katero dejansko in pravno obstoja. In dokler hodi narodno-napredna stranka prava, odločna in napredna pota, ki vedejo slovensko ljudstvo na Goriskem — do spoznanja in

do zmage, bodite ji verno glasilo in neustrašen kazipot! Saj potrebuje vsak narod neodvisnega časopisa, ki se bori neustrašeno za vodilne in resilne ideje, ako treba tudi preko oseb in strank, ki se menjajo in spreminjajo.

Ako mi pa dovolite na tem mestu, g. urednik, opazko glede načina in oblike pisave slovenskih političnih listov na sploh, potem se Vam rad izpovem, da hinavstva in surovosti, laži in hudobnosti, naj se kažejo pri katerem koli glasilu, ni smeti nikdar odobravati, kajti prav ta so najhujši strup našemu ljudstvu. Zato imate tudi prav, gospod urednik, da naročate Svojim dopisnikom, držati se v dopisih vedno resnice in poštenosti. Boljše v Vaših poročilih skromnejša hvala, kakor v nasprotnih poročilih tista zavija slava, katero zamore vsak udeleženec postaviti na debelo laž!

Ker sem pa že tako daleč prišel v tem predmetu, povem Vam še eno, g. urednik!

V predzadnji „Gorici“ z dne 26/3 t. l. me je neki Vaš incognito tovariš — (kateri drugače seveda ni vreden, odvezati Vam jermenja Vaših čevljev) vražje obdelal. Opisal Vam je moje skrite in hude bolečine gledé kandidature v državni zbor tako rafinirano, da je s tem obudil najhudo mušnejše posmehe na licih mojih najboljših prijateljev. Saj veste, gospod urednik, kdor ima politično škodo, njemu se nikjer ni nadejati pravega pomilovanja, tudi pri prijateljih ne. — In tako dobro jo je zadel Vaš incognito tovariš, da sem na pol v smehu na pol v žalosti brez „kandidatnega upanja“ v srcu povsili glavo in zbal se, da mi ne bodo to pot prav nič teknilo velikonočne potvice.

Kaj bode iz tega, gospod urednik? Razpišite vendar javno še kako državnozbornsko kandidaturu, potegnem se zanjo, samo da se mi ta spaka od Vašega tovariša ne bode roga po „Gorici“. Saj ne bi bil napačen kandidat, tudi če ne zmagam! Neke pomisleke sicer imam, da se zadeneva namreč v okolici s tajnikom Fonom skupaj! Prvič sva oba „liberalca“, kakor bi naju opsovali nekateri ljudje, samo, da se je že določeni konkurenčni kandidat obrnil začasno na duhovno kot do-

zdevno maslčno plat, drugič je pa on edini slovenski sodnik pri naši okrajni in okrožni sodnji in ne bi ga rad ravno jaz spravil proč od sodnije. Meni nasproti bi znal namreč konkurent zmagati in ker „Gorica“ vse mogoče obeša na rovaš naprednih poslancev in kandidatov, sem uverjen, da bi po znagi tajnika. Fona kričala na ves glas: ta vražji dr. Treo je privandral s štajerskega in Kranjskega ter nam s svojo nerodno kandidaturo odpravil edinega slovenskega sodnika iz goriških sodnij — ta nepridiprav! — Te odgovornosti ne maram prevzeti, gospod urednik, čeprav je stal moj tovariš odvetnik dr. Pavletič kot krstni boter pri tej kandidaturi. Če že kdo kandidata Fona izžene kot liberalnega hudiča iz klerikalne tovaršije, naj stori to sam Belcebub! Oglejte si torej, gospod urednik, če je še kako drugo mesto prosto, naj bo v deželi ali izven dežele, na gorkem ali na mrzlem, samo, da ne pridem prepozno med kandidate, katerih je sedaj za 516 državnozbornskih mest priglasenih že četrti tisoč. Kaj hočemo! Za neverjetni slučaj, da nas nekaj propade, se že potolažimo. Saj se tudi Laharnar in Večerina na Krasu in Ajdovščini svoj čas potolažita s sv. pismom, ki pravi da jih je veliko poklicanih pa malo izvoljenih.

In sedaj, ko sta mi predzadnja „Gorica“ in dobro pero (aluminium št. 2) pomagala napisati te vrste, moram dalje graduatim do resnejšega.

Dr. Dermastia me je pri „Rebku“ prav nelepo napadel. Pustil me je ponovno biti se po zobeh, tako da sem se prav tudil, vidé, da mi še nobeden ne manjka (atest dobi dr. Dermastija lahko pri dr. Piklu v Gorici, C. Verdi) in konečno je izrekel še Svoj dvom o mojih možnostih z besedami, katere je izdal v svojem daljnem govoru dr. Gregorčič, češ, da sem kratke pameti. Hm, gospod urednik — v velikih stiskah sem! Ne morebiti zaradi tega, ker imam že davno vse potrebne izpite in skušnje, katerih nekatere mora mladi naš kolega dr. Dermastija še le delati, torej ne zaradi tega, da njemu v roke niti ne morem izpita zmožnosti položiti, — tudi ne zaradi tega, ker sem že precej pri-

jetnih in neprijetnih skušenj doživel v najrazličnejših korporacijah in zastopih — tudi v občinskih in deželnih, kjer povsod se gospod kolega koncipijent še ni imel prilike truditi — pač pa sem v drugih stiskah! Prvič je hodil dr. Dermastija to pot pri Rebku že drugič po nespodobni poti. Osebnost in brez povoda žaliti odvetnika na javnem shodu pred našim ljudstvom, ne pristojajo odvetnika, posebno pa ne mlajšemu odvetniškemu kandidatu. Pustimo v stran stanovske predpise (kaj bi rekel n. pr. dr. Dermastija, ako bi duhovnik na ta način pred ljudstvom napadal duhovnika!), te ozire zahteva navaden takt in — olikani Slovenec. Ravno takó ne gré komu kaj neresničnega podtikati. Jaz pri Rebku ali sploh kje drugje „farškega“ prsta nisem prav nič rabil, za medklince nisem odgovoren. Beseda „far“ in „farški“ dosedaj še ni bili v mojem besednjaku, (Vi poznate mojo rahločutnost, gospod urednik!) in nadejam se, da mi je ne bode treba ustaviti. — Ako pa, gotovo ne bode to moja izključna krivda.

Ali mojih stisk z dr. Dermastijem še ni konec, gospod urednik! Vi vidite vendar, kako rahlo postopam z njim. Ne morebiti zaradi ocvirkov, s katerimi so beljeni v samem odobravanju in smehu njegovi tiskani govori, ampak iz prave naklonjenosti, v kateri drugače sploh občujeva: rojaka sva si namreč! Tudi on je Kranjec, „privandran“ Kranjec in tako deliva skupno težavo in britkosti najinega ožjega rojstva!

In pa iz previdnosti tako nežno postopam, gospod urednik!

Pravili ste mi namreč nekoč, da po došlih poročilih dr. Gregorčič zgubiva radi mnogostevilnih vodstvenih napak in pogreškov v lastni stranki trdna tla pod nogami — da se išče nekako naslednik, pa da ga je težko najti. — Hoteli ste povedati, da njegova zvezda zahaja in postavili ste horoskop. Se li še spominjate, gospod urednik? Za zahajajočo zvezdo sedanjega duhovnega voditelja ste stali žalostni in blede zvezdi dr. Pavlice in dr. Pavletiča (zvezda kandidata Fena takrat še ni bila na obnebu), nad njima pa je krepko vstajalo mlado solnce, podeče pred seboj vse megle

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Ali je morda slučajno to tisti nesramnež, pri katerem sem vam jaz priskočil na pomoč? vpraša Artagnan.

— Da, isti! Videli ste, kako sem vso stvar uredil.

— Ali ste ga do smrti?

— Ne vem. Toda za vsak slučaj sem mu dal dvezo in articulo mortis. Dovolj je, usmrtiti telo in prizanesti duši.

Bazin je obupno majal z glavo, s čimer je hotel menda reči, da morda odobrava to moralo, nikakor pa ne tona, v katerem se je govorilo o njej.

— Prijatelj Bazin, menda ne veste, da vas vidim tem ogledalu in da sem vam enkrat za vselej prepovedal vsako znamenje odobravanja ali neodobravanja. Prinesite nama rajši španskega vina in pojdite svojo sobo, to bo bolj pametno. Sicer pa mi ima naj prijatelj d'Artagnan nekaj tajnega povedati. Kaj je da, d'Artagnan?

D'Artagnan je pritrdil z glavo. Bazin je odšel, položivši na mizo zahtevano špansko vino.

Ko sta ostala prijatelja sama, sta nekaj časa molčala. Aramis je čakal, kot se je zdelo, da začne mirno prebavljati. D'Artagnan se je pripravljaj, kako

bi začel. Vsak od nju je dvignil včasih, kadar ga drugi ni gledal, oko kvišku.

Aramis je prvi prekinil molk.

XI.

Dva gasparda.

— O čem premišlujete, d'Artagnan, je izpregovoril, in kaka misel vam je privabila smeh na usta?

— Mislim o tem, prijatelj, da ste tedaj, ko ste bili še mušketir, spominjali vedno na kakega opata, danes pa, ko ste opat, se mi zdi, da ste zelo podobni mušketirju.

— Res je, odvrne Aramis smeje. Človek, veste, dragi d'Artagnan, to je čudna žival, sestavljena iz samih nasprotij. Odkar sem opat, sanjam o samih bitkah.

— To se vidi na vašem pohištvu: tu imate rapirje vsakovrstnih oblik in najrazličnejših ukusov. Ali se vedno dobro bijete?

— Bijem tako kot ste bili včasih vi, morda še bolje. Saj delam cel dan samo to.

— In s kom?

— Z izvrstnim sabljaškim učiteljem, ki ga imamo tu.

— Kaj, tu?

— Da, tu, v tem zavodu, prijatelj. V jezuitskem samostanu najdete vse, kar hočete.

— Torej bi bili usmrtili gospoda Marcellac-a, ko bi bil prišel nad vas sam, in ne na čelu dvajsetih mož?

— Čisto gotovo, odvrne Aramis, in tudi vkljub tem dvajsetim možem, ko bi bil mogel storiti to tako, da me ne bi bil nihče spoznal.

— Bog mi odpusti, si misli d'Artagnan, če ni postal še bolj Gaskonec nego sem jaz! Potem pa pristavi glasno:

— No, torej, dragi Aramis, vprašali ste me, zakaj vas iščem?

— Ne, nisem vas vprašal, odvrne Aramis premišljeno, toda pričakoval sem, da mi to poveste.

— No, prav! iskal sem vas, da vam ponudim izvrstno sredstvo, da odstranite gospoda Marcellac-a, kadar se vam zljubi, in naj bo le princ!

— Glejte, glejte, glejte! pravi Aramis, to bi bilo nekaj, to.

— Porabite torej ta predlog v svoj prid, prijatelj. Čakajte! Odgovorite mi odkritosrčno: ali ste že za bogatili s svojo opatovsko plačo tisočerihih tolarjev in z onimi dvanzajsterimi tisoči lir, ki jih zaslužite s prodajanjem pridig?

— Jaz! revež sem, kot Job, in če preiščete vse moje žepe in omare, mislim, da ne najdete v njih sto pištol.

— Vraga, sto pištol! pravi na tiho d'Artagnan, pa pravi, da je revež, kot Job! Ko bi jaz vedno imel sto pištol, bi mislil, da sem bogat kot Krez. Na to vpraša glasno:

— Ali ste častihlepni?

— Kot Encelade.

— No, prav, prijatelj, ponujam vam sredstvo, da postanete bogati, mogočni in da smete storiti vse, kar hočete.

(Dalje pride.)

in pomisleke, režete se v obraz začudenemu svetu, zbirajoče okoli sebe vse mlade sile v nebeško blaženost in harmonijo. — In mali bog tega velikega žarečega solca na Goriškem, čvrsti ta Apolon, z vajeti novega sveta v železnih rokah, z žarki blestečega spoznanja na čelu je bil rojak moj, dr. Dermastija. — In zato sem tako v stiskah, gospod urednik, kajti sedaj bi morala kmalo priti dr. Dermastijeva leta! —

Obrniti se moram konečno k aktualnemu, k nastopu dr. Gregorčiča pri „Rebku“, k njegovemu govoru dne 24. marca in k zadnji „Gorici“ dne 30. marca t. l. — Pustim v stran, da se je izvolil dr. Gregorčič z mojo osebo malce pošaliti, saj on navadno ni šaliv gospod, in pri „Rebku“ je bila šala očitna krinka zlé volje, da mu enkrat zopet nekaj ni šlo po volji!

G. dr. Gregorčič je omenjal akcije za zboljšanje krasovitih travnikov, češ, v dežel-nem zboru sta delovala poslanec Berbuč in Grča na to, da se razširi ta akcija na Vipavsko in sploh na celo deželo, odvzeti pa nista marala ničesar Kraševcem.

In vidite, to ni odkrito, gospod urednik! Stavil sem dotični predlog že l. 1905.; pred otmí sem imel znesek vsaj 10.000 K deželne podpore na leto kot melioracijo, h kateri bi prispevala vlada K 10.000, tako da bi bilo K 20.000 na leto na razpolago in bi se bila akcija res lahko razširila na celo deželo. Dovolilo se je pa le K 2000 za kraški okraj in enak znesek je prispevala zraven vlada.

Takrat je bilo „Sloginim“ poslancem dovolj prilike, zavzeti se za višji znesek in — s tem za Vipavsko in za celo deželo, tega pa niso storili. — Letos se je vendar na moj ponovni predlog doseglo povišanje od 2000 K na borih 3000 K prispevka na leto; vse je gladko in dogovorjeno v očešku. Ko pa je prišel predlog v zbornico, hotel je zmešati „Slogin“ tovariš štrečno in predlagal, naj se razširi ta akcija na celo deželo. Koliko bi torej vsak okraj dobil, kdo bi se naj trudil in pehal za tiste drobtinice? Priznati mi morate, gospod urednik, da to bi ne bila več splošno koristna akcija, ampak potencirana beračija, katere imamo že itak dovolj v deželi. Italijanski poslanci so se temu mešanju štrene s „Slogine“ strani smejali v zbornici in toliko da se ni pokopal predlog in z njim dobra stvar — pod parolo „Sloginim“ poslancev! Italijanski poslanci so konečno sami spredeli celo igro in tovariš Štrekelj je z energično in moško besedo dosegel njen konec!

S tako stvarjo naj torej ne prihaja dr. Gregorčič pred Vipavce, kajti Vipavci so toliko pošteni in odkritosrčni, da rajši tudi Kraševcem privoščijo kako malenkost kakor da ne bi nobeden kaj dosegel!

Potem se je pa dr. Gregorčič vrgel z vse vnešo svoje zgovornosti na novo volilno reformo. Jaz dr. Gregorčiča v teku 6 let še nisem slišal to kar se pravi „govoriti“, iz poročila „Gorice“ pa sklepam, da je moral biti v primeri z ocvirki pri dr. Dermastiji takrat okoli njega pravi „božji grob“, dokaz slabe stvari, katero je zagovarjal.

Dr. Gregorčič je skušal na deželnozbornski volilni reformi hvaliti, kar se na nji hvaliti dá, oblažiti pa vse, kar jo dela za goriške Slovence nesprejemljivo. Vodja goriških slovenskih poslancev je torej to novo „reformo“ zagovarjal po svojih najboljših močeh in se malce ponorčeval iz mene, ki sem se tej prenarčni vstavljal v klubu in zbornici, vstavljaj iz priprostega vzroka, ker trga goriški Slovencem na novo krvave rane krivice in moralčnega ponižanja. — Da si „privandranec“, gospod urednik, imam v srcu toliko narodnega ponosa, toliko slovanske samozvesti, da sem izjavil in da izjavim za se in za druge goriške Slovence enakega mišljenja: rajši nič in desetkrat nič kot tako novo batino po slovenski grbi; pride čas, ko si izvojujejo goriški Slovenci pravičnejšo volilno reformo od Italijanov tako kakor so si jo izvojevali moravski Čehi od Nemcev!

Obžalovati pa je dvoje, gospod urednik! Pred vsem to, da dr. Gregorčič ni našel vredno, napredne poslance o svojem pogajanju z Italijani o tako važni stvari kakor je deželnozbornska volilna reforma za vse goriške Slovence obvestiti prej nego še le posredno po deželnozbornskem zasedanju v gostilni pri Rebku, drugič pa, da sedaj, ko vidi odpor narodne odločnosti proti tej skazeni reformi med goriškim ljudstvom, ko

sliši pokati topove v Ajdovščini in Devinu in že celó v Kobaridu, hiti navidezno s svojo „Gorico“ nazaj v zatišje „zum Rückzug“ in pusti „Gorico“ že na laž staviti svoje hvajalsanje pri Rebku in s tem svoje norčevanje iz mojega odpora!

„Gorica“ kliče celó nepotrjeni občinski red na pomoč! Mislim, da bi bilo dobro tisti občinski red pustiti počivati lepo v miru, kajti dognana stvar je, da ga je poganjaj z vsem pristoječim vetrom naprej „Slogin“ poslanec in da sem zaviral v dotičnem diru dr. in strn ravno jaz kolikor mi je na miren način bilo mogoče.

Ako pa že hoče buditi „Gorica“ spomine, potem jo spomnite, gospod urednik, ob priliki na mlajše spomine — iz zadnjega deželnozbornskega zasedanja, ki znači za goriške Slovence popoln naroden in gospodarski poraz pod peto Pajerejeve samovlade.

Zakaj se je pustil dr. Gregorčič tako poraziti?

Ne vem še tega danes z gotovostjo, gospod urednik, slutim pa vzrok v njegovih „višje političnih“ ciljih. Ob kratkovidni slovenski politiki nasprotu stranke se namreč lahko išče in najde „Sloga“ (sloga) pod vsemi pogoji tudi z liberalnimi Italijani v našo narodno škodo, zavrniti pa se mora seveda vsako sporazumljenje z odločno narodno delujočo slovensko stranko! Ž njo ad inferos, v dno pekla! — In to velja, kakor se mi vidi, za kvintesenco sedanje slovenske politične modrosti na Goriškem!!

Morebiti se to zboljša, kadar ljudstvu na Goriškem skrajna sila odpre politične oči tako, da prisili ljudstvo samo svoje voditelje in zastopnike k sporazumnemu nastopu proti močnejšemu nasprotniku.

In takrat, gospod urednik, bode zmaga in moralčno zadoščenje na naši strani!

S tem upanjem Vas pozdravlja, udani

dr. Treo,
deželni poslanec.

Domače in razne novice.

Slovensko gledališče. — 9. predstava. Govorjanje članov deželnega gledališča v Ljubljani. V soboto dne 6. aprila 1907. v „Trgovskem Domu“ otvoritvena predstava: Elga. Sanjska drama v 7. prizorih. — Nemški spisal Hauptmann. — Poslovenil prof. I. W. — Režiser V. Taborski. Osebe v drami: Nemški vitez, Danilo. Peter, njegov oproda, Molek. Menih (nekaj grof Starženski), Taborski. — Osebe sanj: Grof Starženski, Taborski. Elga, njegova soproga, Taborska. Marina, njegova mati, Šubertova. Mala Elga, * * *. Dimitrij, Griška, Elgina brata, Danilo, Kinski. Oginski, Elgin bratranec, Nučič. Timoš, oskrbnik, Verovšek. Dortka, bišna, Ronovska. Dojka, Košakova. Prvi sluga, Molek. Drugi sluga, Habič. Dejanje se vrši v vojvodini sendomirski na gradu (kasneje samostanu) Starženskega. Cene sedežev: Pritličje: Fotelji 3 K 50 vin. Sedeži I.—IV. vrste 2 K, sedeži V.—VIII. vrste 1 K 50 vin. Balkon: I. vrsta 2 K, II. vrsta 1 K 50 vin. Stojišča 80 vin. Dijaki in vojaki do narednika 40 vin. Abonement za vse tri večere skupaj: Fotelji 9 K. Sedeži I.—IV. vrste 5 K, sedeži V.—VIII. vrste 4 K. Balkon I. vrsta 5 K, II. vrsta 4 K. Začetek ob 8½, zvečer. Dame naj blagovolijo odložiti klobuke v garderobi. Predprodaja vstopnic v trgovini gosp. A. Gabrščeka v „Trgovskem Domu“ in A. Jeretiča. V nedeljo „Potopljene zvon“.

„Narodna prosveta“ v Gorici.

K uprizoritvi drame 6. aprila t. l. „Narodna Prosveta“ v Gorici. — (Ponatis iz Slov. Naroda). — „Hauptmannova Elga“ — Sanje! Sanje na odru. Če je življenje sen, bomo veselji, da smo videli res le sen grozne noči. Ali je morebiti resnica? Grillparzer je dostavil k naslovu svoje novele „Das Kloster bei Sendomir“, ki je dala Hauptmannu snov za dramo, pripombo: Po neki za resnično sporoznjeni dogodki. „Snov je dal Grillparzer — nekdo drugi je spoznal nje melodijo“, pravi duhoviti essayist Alfred Kerr o Hauptmannovi drami. V nedeljo dne 6. aprila je napisal in obležala je kot skica, kot osnova drame v predalu. Medtem je spenil dramo „Potopljene zvon“, „Voznik Henšel“, „Mihael Kramer“, „Roza Bernd“ i. dr. — Deset let je ležala „Elga“ pozabljena, neobjavljena, šele l. 1905. prinese „Neue Rundschau“ v 1. zvezku skico v prvotni, nepredelani obliki. Prijatelji so Hauptmanna preprosili, da se je odločil izročiti

javnosti, gledališču tistih sedem prizorov, kakršni so bili. Sedem prizorov — kje je dramska tehnika? To ne sodi na oder! — so zabavljali kritični Radamanti. A vendar je globoka človeška tragika v teh skiciranih prizorih. V nekaj urah jih je pesnik ustvaril, ne, tja jih je vrgel na popir, lahkotne in bobotne, kakor se pode sanje v glavi sanjajočega. Prvi in zadnji prizor sta kot nekaj okvir, ki družijo te zdaj realne, zdaj bizarne sanjske podobe v grozno tragedijo poljskega grofa Starženskega.

Vzel si je bil lepo ženo — pobral jo je na ulicah varšavskih. Živel je z njo srečno, v dozdnevni sreči, toda ta sreča je bila zanj le sen. Elga, ta življenja kipeča, po slasti, po uživanju koprneča ženska, naj bi donesla stalno srečo na dom Starženskega? Preveč ljubi življenje, a tudi smrti se ne boji. „Smrt lastnega očeta jo je naučila smejati se na prav poseben način marsikaterim resnim stvarjem življenja.“ Ljubi svojega moža, — ljubi tudi bratranca Oginskega. Vse nje ravnanje zavisi od trenutne razpoloženosti, vdaja se močnim vtiskom, a se jih hipoma zopet otrse. Naravnost demonska je v zadnjih trenutkih: že hoče pohiteti Starženskemu v objem, češ, da ga še vedno ljubi, — raztegne se zagrinjalo, na postelji leži umorjeni ljubimec Oginski. Kot levinja, ki brani svojega mladiča pred napadalci, se vstopi pred mrtvega, kakor bi hotela s svojim telesom, s svojim življenjem ščititi njega, ki ga je pravkar dal umoriti njen blazno ljubosumni soprog. „Črtim te, plijujem nate“ — je zadnji hropeči krik obupno besneče ženske.

Kako prozaična tragika pri Grillparzerju? Oginski, zasačen pri Elgi, uide skozi okno, Elgo zabode prevarani soprog. In kako tragična poezija pri Hauptmannu? Oginski leži umorjen na taisti postelji, kjer je užival Elgino ljubezen, in Elga, demonska verolomnica, brani ko blazna mrtvega ljubimca.

Tesnobno, dušeče razpoloženje vlada ves čas na pozorišču. Temna sobana v starem stolpu, samostan, nekaj grad grofa Starženskega, zamolklo petje menihov v koru, iz dalje prigušeni glasovi orgelj, nad vsem pa romantika dejanja in moč noči — ko vse to mine, se zdi človeku, kakor tistemu nemškemu vitezu, ko se predrami iz mučnih sanj: Vén na prosto, vén v mlado jutro, vén v živi svet!

Znani kritik Kerr pravi v lapidarnem slogu, kakor je le njemu lasten: „V Hauptmannovem delu je... Chopin.“ — Hauptmann je čul melodijo. Kar podaja, je pojoča tragika. Ples življenja in ples smrti; predvsem godba ženske — boja, zvok, melodija najljubkeje grešnice...“ **W.**

Iz finančne službe. — Predsedstvo primorskega finančnega ravnateljstva je imenovalo: računskega oficijala Antona Vodopivca za računskega revidenta v IX. činovnem razredu, računskega asistenta Hermenegilda Kastelanoviča in Nereja Orliča za računskega oficijala v X. činovnem razredu in računskega praktikanta Antona Pavloviča za računskega asistenta v XI. činovnem razredu.

Iz policijske službe. — Konceptni praktikant pri tržaški policiji dr. Stanko Trnovc je imenovan za provizoričnega policijskega koncipista.

Za Gregorčičev spomenik nabralo omizje v gostilni gosp. Lovreta Rejca v Nemškem rutu K 5.—, prejšnji izkaz K 456 08. Znaša K 461 08.

Pred c. kr. izpraševalno komisijo v Gorici se prično skušnje in sicer: a) usposobljenosti za obče ljudske in meščanske šole dne 6. maja ob 8. uri zjutraj in b) za usposobljenje v ženskih ročnih delih in za vrtnarice početkom meseca junija t. l.

Prošnje se imajo predložiti ravnateljstvu navedene komisije in sicer za one pod a) do 20. aprila in za one pod b) do 15. maja t. l. — Ravnateljstvo c. kr. izpraševalne komisije za obče ljudske in meščanske šole v Gorici.

Osrednji volilni odbor, ki je postavil v soboto v „Gorici“ kandidate klerikalne stranke za državnozbornske volitve, je sestavljen res imenitno. Osrednji odbor! Tu bi človek pričakoval kaj imen — ali kaj je? Sami znani doktorji: Gregorčič, Pavletič, Breclj, Pavlica, Dermastia, potem pa Blaž Grča in Klančič, Vidmar iz Lokavca, Sfiligoj iz „Centralne“, Lutman, župan iz Št. Andreža, in pa strojar Cotič iz Mirna. S Krasa, iz gornje, iz goriške okolice — ali niso mogli dobiti niti jednega kajbolj veljavnega podpisa? — In kdo ve, ali so imeli pravico podpisati tudi vse te?

Pozna pa se temu osrednjemu volivnemu odboru, da komandirajo le znani doktorji v

Gorici. Svoj komando pa zakrijejo z „ljudsko voljo“. Kaka razlika med zapovedujočo stranko duhovnikov in pajdašev ter med našo pravo ljudsko stranko, v kateri velja le volja ljudstva!

Sustersičev poraz v Ribnici. — Katoliško politično društvo v Ljubljani je sklicalo v Ribnici volilni shod. — Shod se je vršil ob do-ločeni uri v veliki dvorani klerikalne hranilnice, v kateri je prostora za nad 400 ljudi in ki je bila nabito polna. Udeležili so se shoda kmetje iz cele ribniške doline. Dr. Šustersič pozdravi navzoče, poudarja z veseljem ogromno udeležbo, ter z mogočnim zmago oznanjujočim glasom opozori, da so vabljeni le somišljeniki S. L. S.; kdo: se takim ne prišteva, naj raje zapusti dvorano. Navzoči zborovalci so zahtevali volitve predsednika, kar pa dr. Šustersič ni dopustil češ, on sam je predsednik shoda in ostane. Hotel je dati takoj besedo kandidatu Stranke Ljudskih Sleparyev Jakliču. A naletel je na mogočen odpor, kateri mu je kar sapo zaprl. Navzoči kmetje — so odločno zahtevali, da se naj da prva beseda kovaču in posestniku Francetu Lovšinu.

Govoril pa je dr. Šustersič ter udelež-nike zaklinjal, da naj ne delajo volilci S. L. Stranki sramote, katere je soglasno postavila za ribniški-velikolaški-žuženberski okraj Jakliča kandidatom. Nastal je pri tej Šustersičevi izjavi grozen hrušč, da Jakliča pod nobenim pogojem ne marajo poslancem, da on ni njihov kandidat, da se ni S. L. S. prav nič na nje ozirala itd. Med največjim upitjem in razgrajanjem so vsi zahtevali, da naj govori kmet Lovšin in Goricevasi, kateri zahtevi se je dr. Šustersič moral morebiti prvič v svojem političnem življenju — udati! Postajal je vedno bledejši. Kovač Lovšin, z živio-kliču burno pozdravljen, je na kratko pozval navzoče zborovalce, da naj tisti, ki niso zadovoljni z od S. L. S. postavljenim kandidatom Jakličem, ki temveč hočejo drugega, katerega on predlaga v osebi kaplana Škubica, — roke vzdignejo, na kateri poziv so kot en mož — vzdignili vsi roke. Na Lovšinov poziv, da naj dotični, ki so za Jakliča, roke vzdignejo ni nobeden — in prav nobeden glasoval za njega!!

Prepričani smo, da ne bode dr. Šustersič tega nikdar pozabil! Nezaupnico od svojih lastnih pristašev, od kmetov, kateri so se mu do zdaj slepo pokorili, ob tako važni priliki, to je tudi za od različnih rivier okrepčane živce klerikalnega voditelja preveč! A pri-prosti kovač Lovšin ni imel usmiljenja z njim. Z odprtim čelom in donečim glasom je odzval dr. Šustersiču, da ni S. L. S. no... tega od volilcev vprašala, kedo bodi kandidat, ter je preko njih postavila skrajno nepriljubljeno Jakliča in to sedaj, ko je ravno kar razglašena splošna in enaka volilna pravica.

In — dr. Šustersič — čujte in strnite se je ponižno in ves bled izgovarjal naprazno preprostu kmetu. Ves bleš je začel dr. Šustersič prositi, da ga naj za božjo voljo ubogajo, saj on vse stori v korist ljudstva. — a je bil zopet prekinjen z besedami: „Saj je to tudi tvoja dolžnost, za to smo te tudi volili, a ne pozna se nobenemu od nas, da si že kaj storil za nas“.

Pošteno so ga naglani kmetje. Na Goriškem pa naj bi volili od klerikalcev usiljene kandidate, katere bi komandiral ozilindral Šustersič, katerega zapuščajo na Kranjskem že njegovi lastni pristaši, na katere je doslej vedno lahko računal, katere je strojil kakor je hotel! Nikdar. Goriški Slovenci ne poslušajo v parlament nijednega, ki bi lezel pod Šustersičevo umazano bandero.

Gospod poslanec Štrekelj nam piše: „V 33. številu „Soče“ čitam med domačimi novicami, da je priobčil g. župan Leban v „Gorici“ nekaj izjavo, da ni res, da me je on (Leban) pozval k Rebku. To priznavam rad, da me on ni pozval, zato pa tudi nisem omenjal g. Lebana. Pozvala so me nekatera županašva ter odzvali: „možje... tako sem rekel pri Rebku.“ — tem je končno najbolj ovržena laž po farizejskih listih, da se je g. poslanec Štrekelj skliceval pri Rebku na šemparskega Lebana.

Proti deželnozbornskemu volilnemu radu je sklicano v seji 1. aprila t. l. županstvo v Slivnici na Krasi protest. Ob enem se je izreklo splošno in jednako volilno pravico, da bodo Slovenci na Goriškem po primeru „probi-valstva zastopani v deželnem zboru in ne da bi en Italijan veljal za dva Slovenca kot je državnozbornskih volitvah.

Braino in poveko društvo v Ozeljnu bodo imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 6. aprila t. l. ob 4. uri popoldne v društveni sobi. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Goriški g. župan dr. Marani poseba prireditve Nemcev v Gorici na polju umetnosti. Tako je bil navzoč tudi pri cerkvenem petju v evangelijski cerkvi. Prav! Mi nimamo nič proti temu. Ali dovoljujemo si opozoriti g. župana, da tudi Slovenci v Gorici uprizorijo večkrat kako prireditve umetniškega užika. Slovenci pa so domačini v Gorici, Nemci tuji. Če upošteva g. župan Nemce, bi moral upoštevati tim več Slovence ter pokazati, da več ceniti kulturno stremenje tudi slovenskih goriških meščanov. Upajmo, da se o prvi priliki to zgodi!

V pomirjenju starišev in sorodnikov, ki imajo sinove ali svojce v Rumuniji, naznanjamo, da se jim ni nič bati za te, ker kmetijski puntarji pustijo tuje delavce popolnoma v miru, upri so se le židom in erarnim zakupnikom, ki jih izsesavajo. To posnemamo iz pisma slovenskega delavca-rojaka v Rumuniji.

Na Dobrovem se je vršil na Velikonočni ponedeljek popoldne na povabilo g. deželnega poslance Jakoncica zaupni sestanek glede stališa Slovencev pri prihodnjih državnoborskih volitvah v okraju Kormin-Gradišče. Sestanka se je udeležilo poleg županov in podžupanov zapadno-briskih občin še okoli 40 vplivnih mož. G. deželni poslanec nariše v kratkem govoru naš položaj. Namen sklicanega sestanka je, da določimo svoje stališče pri volitvah napram laškim kandidatom. Laška liberalna stranka je vedno bila in je še vedno zagrizena nasprotnica Slovencev, radi česar nam nikakor ne kaže jo podpirati. Klerikalna stranka je pa tudi v svojih glasilih na grd način "sramotila Slovence."

Zastopniki medanske občine izjavljajo, da so odločno proti Fajduttiju ter da njega absolutno ne bodo volili. Enake izjave je bilo tudi od drugih navzočih mož. G. Anton Zuechatti, župan v Medani, predlaga, naj si Slovenci postavimo sami svojega kandidata, čemur so zborovalci navdušeno pritrdili.

Slovencev v tem okraju nas je blizu 1500, kar je napram številu vseh volilcev 6900 že lepo številce. Če si socijalni demokratje, kateri nimajo upa do zmage, postavljajo svoje kandidate, če nastopajo na laški strani v tem okraju kar štirje kandidati, je tembolj umestno, da postavimo tudi Slovenci svojega kandidata, kakor da bi se brezpogojno vezali s kako laško stranko ter hodili po kostanj v žrjavico za Furlane. Pokazati moramo, da nismo tako nezavedni, kakor si gospoda Italijani domnevajo, minili so časi, ko smo se pustili od njih zaničevati.

V nedeljo, dne 14. t. m. se vrši na Križadi javen volilni shod, kjer se tudi določi kandidat.

Cerkveni koncert v tukajšnji evangelijski cerkvi v torek zvečer je vspel jako impozantno. Nabrala se je polna cerkev odličnega občinstva, ki je imelo priliko diviti se cerkvenemu petju solo-kvarteta za cerkveno petje iz Lipskega. Petje je obsegalo dela pevcev-mojstrov iz 16. do 19. stoletja. Izvajanje je bilo krasno in je nudilo občinstvu lep duševni užitek ter zapustilo trajen spomin.

Protesti proti volilni reformi za deželni zbor in klerikalci. — Dr. Gregorčič je spletel z lahi volilni red, ki je zadel ob hud odpor. Mož sedaj to čuti, zategadel pa je zbudil zaspano "Slogo", ki hoče pričeti akcijo proti volilni reformi. — Ta je lepa! Dr. Gregorčič je pletel v deželni hiši proti Slovincem, sedaj zunaj deželne hiše hoče plesti pa proti svojim zaveznikom. Kdo more takemu človeku kaj zaupati? — Akcija proti novemu državnoborskemu volilnemu redu je že prišla od narodno-napredne, ljudske stranke. Občine, oglašajte se nemudoma!

25 letnica. — V torek so obhajali v Rupi 25-letnico, odkar obstoji tovarna koč gospoda And. Jakila. Proslava 25-letnice je bila slovesna, vsa Rupa je bila v zastavah. G. Jakil je podaril ob tej priliki svojim uslužbencem 250 K. K 25-letnici čestitamo, želeč nadaljnega dobrega prosperiranja tovarne v korist gospodarja in delavcev!

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Govedoreja v naši deželi. — 27. pr. m. se je predstavila c. kr. namestniku v Trstu deputacija goriških živinorejcev, obstoječa iz predsedstva komisije za licenciranje bikov v svrhu, da bi posredoval pri poljedelskem ministertvu, da se sme v srednjem govedorejskem okraju to je politični okraj goriški in sežanski, rediti poleg oberintalske pasme

tudi unterwaldenska, ki se v našem podnebnju hitro aklimatizira. Namestnik je obljubil, da bo to podpiral. Da unterwaldensko pleme temu ozemlju bolj ugaja nego oberintalsko, se je pokazalo na razstavah meseca oktobra v Kanalu, na Cesti v Gorici, Sežani in Komnu.

VIII. mednarodni kmetijski kongres, ki se boče vršil v mesecu maju tekočega leta na Dunaju, boče silno številno obiskan, kakor je soditi iz poročil v najrazličnejših časopisih. Do sedaj je došlo pripravljalnemu odboru že nad 1000 prijav. C. kr. železniško ministerstvo je vsled prošnje prirediteljev kongresa odredilo, da se morajo dovoliti vsem udeležencem kongresa na vseh progah c. kr. državnih železnic, izvzemši lokalne proge, za vožnjo na Dunaj v času od 10. do uštevši 24. maja in ravno tako tudi za vožnjo nazaj, kakor tudi za vse izlete v času od 22. maja do všteti 9. junija t. l. za vse vožnje, ki so daljše kakor 50 km, znižane cene za 50% normalnih pristojbin v vseh vlakih in v vseh razredih. Železi je torej mnogo prijav tudi iz naših vrst, da bomo i Slovenci častno zastopani pri tem kongresu.

Kaj storijo kmetijske zadruge za malega posestnika? — Kmetijske zadruge 1. donajajo kmetu več dohodkov in povzročajo manj stroškov, 2. oživljajo samozavest in vodijo k medsebojnemu zaupanju, 3. uplivajo, da se majhen posestnik zaveda, kako veliko moč in veljavo ima, ako se združi s svojimi sotrpini, 4. delujejo za odpravo zavisti, sovraštva in nevoščljivosti, 5. navajajo k varčevanju in k knjigovodstvu ter umnemu gospodarstvu, 6. izobražujejo kmete, vzgojujejo in uče jih mladino vzgojevati, 7. pripomorejo k cenejšemu nakupu in dražji prodaji ter množe blagostanje, 8. varujejo kmete pred izkoriščevanjem, 9. preskrbujejo kredit in cen obraten kapital, 10. ustvarjajo s tem neodvisnost, prostost in blagostanje kmečkega stanu ter donajajo plačilo za trudapolno, težavno delo, katero si kmet zasluži; to pa le tedaj, če je vodstvo zadruge v dobrih rokah in so zadrugarji složni.

Občni zbor "ekspornih zadrug za zelenjavo" se je vršil v torek pop. v št. Andrežu. Udeležba je bila precejšnja. Zadrugna pravila je pojasnjeval učitelj kmetijstva A. Štrekelj, naznanjajoč, da je pristopilo k zadrugi sedaj okoli 400 kmetovalcev. V načelstvo so izvoljeni A. Lutma, župan v Štandrežu, I. Savnik, župan v Biljah in Fr. Cernic, župan v Šempetru.

Po občnem zboru se je trudil Mermolja iz Dol. Vrtojbe za "agrarno stranko". Njegov govor, ki jo je klical v življenje, je bil za jedno njej nagrobni govor. Amen.

Pozor! Samo Tempeljev in Styria-vrelec sta postavno zavarovana kislja studenca! Vse druge izdelke, kateri ne nosijo znamenja "Tempeljev-vrelec ali "Styria-vrelec ter se nahajajo kot ponarejeni v trgovinah, naj se ne sprejema.

Oskrbništvo Rogaških vrelcev.

Razgled po svetu.

Ruska дума. — Finančni minister Kovcov je predložil 2. t. m. proračun. Njegov govor je bil vsprejet molče, vendar brez prigovora. Minister je izjavil, da bo s proračunom izhajal. Dodatki so potrebni za proračun ministerstva za vojno in za železnice in za olajšanje bede. Koncem svojega govora je minister apeliral na duma, naj ne tira strankarske politike ampak finančno politiko ter naj mirno in stvarno prouči vladno predlogo. Za finančnim ministrom je govoril k proračunu bivši poljedelski minister Kutler.

Dr. Ed. Greg, češki državni in deželni poslanec, je umrl nagloma, star 80 let. Ž njim je izginil s pozorišča jeden najmarkantnejših čeških politikov.

Uboj v Trstu. — Na Velikonoč kmalu po polnoci je v ulici Belvedere nekdo zabodel z nožem 31-letnega zidarja Alojzija Marca. Marc je bil v nedeljo z večjo družbo v Rojanu. O polnoci se je z družbo vračal iz Rojana. Na Belvederu je prišlo do prepira z neko drugo družbo, in v tem prepiru je bil Marec zaboden. Zločinec ga je zabol z nožem v levo ramo, in sicer tako, da mu je z nožem prerezal vratno žilo. Marc je izgubil ogromno množino krvi in je umrl vsled krvotoka. — Omenja se k temu, da že skozi več let na Velikonoč v Trstu jednega zakoljejo. Alkoholizem ob praznikih strašno divja po Trstu.

Socijalno-revolucionarni odbor v Rigi na Ruskem je izdal nad 30.000 proklamacij, v katerih se poziva na umor vseh veleposestnikov ter se dajejo praktična navodila za ropanje.

Nemiri na Rumunskem. — Kmetje so v mnogih okrajih pričeli popravljati storjeno škodo ter prinašajo nazaj ukradeno blago. V okraju Prahova vlada popoln mir. V Salciji so vojaki razkropili ustaške kmete. V okraju Dolj so kmetje iz več krajev podpirali vojake proti bandam. Mnogo kmetov so prestrašili topovi. V Galiceji, središču upora, so bili ujeti vsi voditelji upora; v petih drugih občinah so bili voditelji upora deloma ubiti, deloma ranjeni. V okraju Argeš so kmetje, došli iz Olta, zažgali nekoliko pristav in vas Ziomagesti. V Sarneli so bande silno pustile. V Vlasci je zopet mir. Vzič temu, da je v mnogih krajih proglašeno obsedno stanje, je ljudstvo nemirno. Policija je baje prišla na sled zaroti proti vladarski hiši in vladi?

Kongres francoske socijalistične stranke. — 1. t. m. zaključeni kongres v Lionu francoske socijalistične stranke je iz mednarodne socijalistične dogmatike vsprejel nastopne točke: boj proti privilegijem kapitalistov do popolne preosnove kapitalistične lastnine v socijalno lastnino; mednarodno sporazumljenje ter slošno postopanje delavstva; osvajanje javnih oblastij in avtonomija notranje socijalistične organizacije za vsak narod. Kongres je nadalje sklenil pripustiti ženske do splošne volilne pravice.

Društvo "Zvezda" na Dunaju, vabi k društvenemu večeru, ki bo v nedeljo, dne 7. mal. travna 1907. v dvorani E. Schwarz (prej Matalloni) I. Auerspergst. 6 (oziroma I. Doblhofg. 9.)

Sestanek nemškega kancelarja Bülowa z italijanskim zunanjim ministrom Tittionijem. — Ker sta se sešla Bülow in Tittoni, se vežejo na ta sestanek najrazličnejša ugibanja.

"Agenzia Stefani" poroča, da je imel razgovor Tittonija in Bülowa prijateljski značaj. Sestanka niso povzročile politične razmere. Seveda so se ob tej priliki razmotrivala tudi vsa politična vprašanja in se je doseglo popolno sporazumljenje.

Nemški državni kanceler Bülow je izjavil nekemu dopisniku lista "Giornale d'Italia", da se je s Tittonijem pomenil o vseh mednarodnih vprašanjih, ter prišel do zaključka, da se obedve državi — Nemčiji in Italiji — v vseh vprašanjih zunanje politike popolnoma strinjata. Nemško-italijanska zveza je še vedno najboljši porok za mir v Evropi, ker ohranja sedanje stanje.

340 metrov ceste se pogreznilo v jezero. — 340 metrov državne ceste in železnice se je pogreznilo po potresnih znakih v Wolfgangsko jezero. Promet med St. Ilgenom in Wolfgangom se vrši samo s parniki; železniško progo bo treba preložiti.

Varstvo planin. — Na Dunaju v poljedelskem ministertvu zboruje odsek, ki mu je izročen v presojo načrt zakona v varstvo plavin in povzdigo planinarstva. Vlada namerava v prosep planinarstva izvršiti veliko akcijo in v to porabiti znatne svote. Zato tudi želi, naj bi deželni zbori onih dežel, kjer so planine, sklenili posebne zakone v varstvo planin. Ta namera je hvalevredna in jako je želeti, naj bi tudi vsak deželni zbor v to svrhu potrebno ukrenil, da se zboljšajo planine.

Fotografije brezplačno

lahko dobi vsaka lepa dama ali gospod vsakega stanu in starosti, ako se pride fotografirat v lepem, originalnem kostumu ali dame tudi v kaki drugi lepi svitli opravi pri fotografu

Ant. Jerkiču v Gorici
Gosposka ulica št. 7, II. nadstr.

Stanovanje

Obstoječe iz 4 velikih sob, 2 malih in kuhinje v II. in III. nadstropju

se oddá v najem
na Gorsu Franca Josipa št. 2.

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Glav. št. 2.
Filijalka v Dornbergu.
Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.
Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.
Za veliko noč priporoča goriško plince, potlice itd.

Gorica • Gorica Hôtel

"pri zlatem jellenu"

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in ptuja vina. Izvirno pilzensko »prazdroj«-pivo.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — francoske, angleške in amerikanske gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v TRGOVSKEM DOMU.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Razglas.

Stavbeni odbor za zgradbo „Narodne šole“ v št. Jakobu v Rožu na Koroškem vabi p. n. obrtnike, naj se blagovolijo udeležiti ofertne obravnave v zadevi zgradbe imenovane šole. Ponudbe za celotno delo ali pa za posamezna dela naj se podpisane vpošljejo najpozneje do 10. aprila 1907.

Načrti, proračun in stavbeni pogoji so od 27. t. m. do zgoraj označenega dne (izven 30. in 31. marca) vsak dan popoldne na vpogled v župnijski ali pa v občinski pisarni v št. Jakobu v Rožu.

Posamezna dela z materialom vred so proračunjena:

1. zidarska dela na . . . K 56.886—;
2. tesarska dela na . . . 11.778.45;
3. kleparska dela na . . . 1.233.60;
4. mizarska, ključavničarska in steklarska dela na . . . K 20.928.30;
5. lončarska dela na . . . 2.276—;

Skupaj . K 93.102.35.

Stavbeni odbor si pridržuje pravico, tako skupno delo, kakor tudi posamezna dela oddati po svoji prosti volji, brez ozira na visočino vposlanih ponudeb.

Št. Jakob v Rožu, dne 20. marca 1907.

Za stavbeni odbor:

Matej Ražun l. r.
župnik.

Slovenci, krasite svoja stanovanja slovensko!

Simon Gregorčič:

soha v velikosti 42 cm, modeliral akad. kipar Repič, cena kron 8—, zabojček 60 vinarjev.

Slika z okvirom 65:85 cm velika na pravem platniranem bronitpapirju za kron 20—, zaboj K 1.20, kakor tudi sohi Prešerna in Vodnika v isti velikosti za 7 kron, v velikosti 29 cm Prešerna, Vodnika, Kersnika, Levstika in Slomška, priporoča

Jernej Bahovec
v Ljubljani
poleg Prešernovega spomenika.

Ekonom.

kateri je absolviraj kmetijsko šolo z odličnim uspehom, izvežban v vseh kmetijskih strokah, želi iz osebnih vzrokov premeniti svojo sedanjost službo. Najrajši nastopi kot opravnik na kakem veleposestvu na Hrvaškem, v Dalmaciji ali tudi kje drugje.

Ponudbe je pošiljati pod šifro »ekonom« na naše upravništvo.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta 1905. dalje — vsled pridobljene koncesije — obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči

in gonilnih naprav,
kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vežbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da se bode slavno občinstvo ravno tako zapušno obračalo na podpisance, kakor doslej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v njih stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila

spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za vojašnico št. 13.

Odlikovana pekarija in sladčičarna Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Dobro idoča kovačnica

oddà se v najem

s 1. junijem v vipavskem trgu.

Pojasnila daje upravništvo našega lista.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorac«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

uaznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokrescv.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Prosiva zahtevati listek!!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, klenje, strešna okna, cevi za stranišča itd. ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber

kablnjskega in hišnega

oredja, pečilj, štedit-

nikov po brezprimerno

nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškojfo št. 11.

Edina zaloga
stavnih nosilcev
v Gorici.

Pocinkana žica

za vinograde po znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Isplačava vsakemu, kdor dokazlje s potrdili najnove ameriške blagajne, da je kupil pri nasu za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listek!!

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi:
P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:

„Daše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče vrtabarskega in drugega blaga ter tkanja, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in ševalje.

Svetilnice. — Rožni vencl. — Mašne knjžice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35—8

Senzacijonelna novost.

Daljnogled 50-kratno povečanje.
Se lahko pritrdi na vsako palico.

1 komad K 2—

3 „ „ 5.50

Odpošilja po povzetju: **HENRIK WEISS**,
Dunaj XIV./3. Sechshäuserstr. 5./24.

Naročite takoj in bodeite vzradoščeni!

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Velika zaloga

perja kokošjega in gosjega
za pernice in blazine

se nahaja

v ulici Ascoli št. 27.

Cene nizke.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Koronj št. 11.

Na tisoče

priznanj se mi je izrazilo tekom mojega delovanja od strani mojih odjemalcev glede dobre kakovosti mojega blaga. Radi tega smem upati, da se pred nakupom raznih potrebščin za vsako letno sezono obrne sl. občinstvo v prvi vrsti na mojo trgovino, ker le tu dobi zares solidno in ceno blago. Omeniti hočem samo sledeče predmete: **Kožuhovne ovratnike** (Boa), **Jaeger podobneke** za letni in zimski čas. Čevlje za dom, svilene in volnene šerpe. Največja zaloga okraskov za obleke, vedno zadnje novosti. Rokavice, nogavice, pasove, ovratnice in perilo za gospode, toaletna mila, dišavnice glavničke, mošnjice itd. —

J. ZORNIK — GORICA

Gospodska ulica 10.

Čujte! Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasna remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron

Henrik Weiss — Dunaj XIV.3.

Sechshäuserstr. 5/5.